

Mona Juuls tale ved Det Konservative Folkepartis landsråd

Taler

Mona Juul
Formand for Det Konservative
Folkeparti

Dato

19. september 2026

Sted

Tivoli Hotel & Congress Center

1 Kære alle sammen

Så sad vi der på valgaftenen i november og så på Danmarkskortet. Først blev den ene ø grøn. Så kom der en ø mere. Så kom fastlandet. Kære alle sammen, vi fik

5 20 borgmesterposter.

Vi satte et ambitiøst mål, blev dømt ude – og leverede mere, end vi selv havde troet.

10 Og vi fik det bedste folketingsvalg i næsten 20 år.

Vi har snart flere valgsejre, end Folketinget har løsgængere.

Og så fylder Det Konservative Folkeparti ovenikøbet 110 år i år. 110 år. Bum.

15 Sikke en historie, sikke en erfaring og sikke mange traditioner at stå på.

Vi er stadig klar på mere. Jeg er 110 procent klar.

20 Tak til jer, der har stået på strøg, stræder og stiger. Alle jer, der er været frivillige, medkandidater og har hjulpet til ved vores tre seneste valg – jeg vil gerne bede jer om at rejse jer. Vi vil nemlig rigtig gerne give jer en stor hånd.

Tak til vores borgmestre. Tak til alle jer, der er blevet valgt lokalt.

25 Tak til den nye folketingsgruppe.

Tak til Danmarks bedste ungdomsorganisation: Konservativ Ungdom.

30 Men kære konservative og alle jer derude, der gerne vil være det – eller bare ikke har opdaget endnu, at I er det: Vi er ikke i mål. Vi er på vej.

Det sammenhold, vi ser og mærker her i dag. Det bliver der brug for. Det bliver brug for det langt ud over den her sal. Og langt ud over, hvem der er medlem af
35 partier, og hvem der ikke er.

Så selvom stemningen i dag er god, så vil jeg ikke tale om optimisme. Jeg vil hellere tale om håb. De to ting er ikke det samme. Jeg vil tale om håb, fordi truslerne fra en urolig verden trænger sig mere og mere på – og de trænger helt
40 ind i familien.

Lad mig begynde et sted, vi alle sammen kender: En helt almindelig
45 familiefødselsdag i Danmark. Hvor børn, forældre og bedsteforældre er samlet om boller med tandsmør og lagkage med flødeskum, fordi Jacob fylder år. Der er dug på bordet, små dannebrogssflag i bagværket. Og Henny har skrevet en sang, der er sød og ikke lader sig undertrykke af versefødderne.

50 På et tidspunkt er børnene færdige med at sidde stille og piler ud i haven. De voksne bliver siddende, og familiens private nyheder bliver udvekslet. Man får indhentet hinanden og det forsømte. Der er tid til nærvær og øjenkontakt og til at tage familiens ældste i hånden. Og man bliver igen overrasket over, at huden på sådan en håndryg kan blive så tynd og fin.

55 Samtalen falder på den ældste datters kommende eksamen. For hvordan er det lige med AI, som de fleste elever har brugt i løbet af året - og så til den eksamen, der skal undersøge, hvad de har lært?

60 ***

Så lyser en telefon op på bordet. En push-besked fra en avis fortæller, at der igen er sket noget ude i verden. Det er krig, en økonomisk prognose, massiv tørke, russisk aggression eller et nyt opgør mellem USA og Europa.

65 Pludselig sidder hele verden med ved vores lille familiebord. Og vi havde faktisk ikke dækket op til Putin. Eller klimaforandringer eller arbejdsløshedstallene i

den tyske bilindustri.

70

Så selvom vi gerne vil være nærværende, kan vi ikke ignorere det: Der er faldet en breaking-bjælke ned fra loftet og har ramt os lige midt i kaffebordet.

75

Verden virker mere omskiftelig og mindre forudsigelig, end den har gjort meget, meget længe.

80

Vi kan mærke, at noget nærmer sig. Det kommer tættere på. Vi tænker på, hvordan vores lille nære verden med dem, vi elsker, kan holde til den store verdens pres.

85

Den ældste datter skal til eksamen. Men hendes liv er presset af mere end det. Hun vokser nemlig op i en verden, hvor kunstig intelligens gør det svært for hende at skelne mellem viden og vås. For AI lyder lige så klog som en voksen, synes hun.

90

Og 31 procent af danske unge stoler meget på AI ifølge en undersøgelse fra Norstat.

95

Hun har det med i lommen – AI og sociale medier. Klar til at vise hende opslag fra vennerne. Men også universer, som ingen ansvarlig voksen nogensinde ville have lukket ind gennem hoveddøren. Danmarks Radios nyeste kampagne om porno i børnehøjde er et godt eksempel på det. Et andet er de opsøgende og helt uacceptable beskeder fra narkopushere til børn og unge.

100

På nettet har kaninhullerne efterhånden vokset sig så store, at der kan falde fuldvoksne mennesker i dem. Nogle kommer aldrig rigtig op igen. De råber op og skaber mistillid, graver sig ned, undergraver og drømmer om, at jordhulen kan udløse et jordskredsvalg.

Men hvad der er sandt, er ikke til forhandling. Selvom sandheden er under pres.

105

Derfor gentager jeg min advarsel fra min grundlovstale: Ved næste folketingsvalg vil vi ikke kunne se forskel på en video, hvor en politiker siger noget - og på en AI-genereret video, hvor den samme politiker er blevet lagt ord

i munden af en mand i en mørk kælder. Ja, vi ved ikke engang, hvilket land den kælder befinder sig i.

110

Derfor risikerer den ældste datter at få et forkert billede af, hvad der er sandt. Og hun risikerer at få et sandt billede af, hvordan voksne kan opføre sig forkert. For hvad skal hun tænke, når en voksen mand skriver til hende på Facebook, at hun er ... ja, noget vi ikke behøver gentage. ”Er det virkelig sådan, voksne er?”, tænker hun.

115

Man skal passe på, hvad man underminerer. Når man underminerer autoriteter og myndigheder. Medier med ansvarshavende chefredaktører. Normer. Almindelig dannelse. Så ender det med at koste mere, end man umiddelbart kunne forestille sig.

120

Vores sammenhængskraft har det svært nok i forvejen. Vi kan ikke længere bare spørge: ”Så du fjernsyn i går?”, og så havde vi en samtale. For vi bor i samme land, men vi lever efterhånden i vidt forskellige virkeligheder.

125

Vi spiser mindre sammen. De frie markeds kræfter har bragt velsignet bud. Og han er fra Wolt.

130

Så sidder vi ellers i hver vores sofa med hver vores mad. Det lyder som en skilsmisse under opsejling – og det handler om vores fællesskab.

Jeg ved, at vi hver især er noget meget særligt. Men vi skulle helst ikke være så særlige, at vi ikke passer sammen med andre.

135

For hvad sker der med et samfund, hvis der bliver færre steder, hvor vi faktisk sidder om det samme bord, taler sammen og ser hinanden i øjnene? Så mærker vi ikke hinanden. Og så er der ingen, der tager en fin og ældet hånd i sin.

140

Det her er ikke bare en fornemmelse af, at vi er gledet længere fra hinanden. Det kan faktisk måles meget præcist. Danske teenagers tillid til andre er for eksempel faldet fra en såkaldt tillidsscore på 8,2. til 5,7.

145

Et fald i tilliden til andre på 30 procent. Vi er på lidt over et årti overhalet i tillid af Finland, Polen og Rumænien. Vi var nummer ét i Europa. Men nu er vi
150 nummer 13.

Havde vi selv troet, det ville gå sådan? Her i lille Danmark, hvor vi er vant til, at babyen putter alene i barnevognen foran caféen. Her hvor vi plejer at kunne drikke kaffe med de fleste, og hvor vi altid har løst det meste.
155

Tilliden er ikke tabt. Men tilliden er på retur. Og det kan koste os mere, end vi kan kompensere for med nogen finanslov. Det er noget af Danmarks hjerte, der er på spil. Vi skal passe på, at vi ikke bliver så forandrede, at vi faktisk bliver nogle andre.
160

Vi ser det konkret, når helt almindelige danskere køber og sælger handicapskilte i lukkede Facebook-grupper med over 10.000 medlemmer. Danske Handicaporganisationer melder om 969 stjålne kort. Og for hvert kort er der et menneske, som må opgive at komme til lægen eller i supermarkedet den dag.
165 Fordi en rask mand ikke gider gå fra den anden ende af parkeringspladsen.

Det er et tab af noget vigtigt, når vi i mistro begynder at tælle byttepengene en ekstra gang. Vi er ikke længere et tillidssamfund, når vi slår blikket ned i stedet for at hilse. Når frygten eller apatien kommer imellem os, kan man se det i den
170 måde, vi smiler på. Det bliver modvillige eller halve smil. Og så er smilet ikke længere den korteste afstand mellem to mennesker. Så er der bare afstand.

175 Jeg frygter, at vores tillidskultur forsvinder. Jeg kunne blive pessimistisk. Men det nægter jeg at blive.

For jeg tror på Danmark. Og jeg kender den nedarvede styrke, der bor i os som folk.
180

Vi har en samhørighed. Man ser den, når stormen har væltet træerne over vejen, og naboen allerede står der med sin gule motorsav, før kommunen når frem.

Når vagtplanen vælter, og man bliver en time længere for at få både sagen og dagen færdig i fællesskab. Når en familie bliver ramt, og deres madplan pludselig hænger på køleskabet hos naboen, som nok skal sørge for lasagnen i aften.

190 De allerældste af os danskere så den styrke tydeligt under krigen – og ellers har vi hørt om den. De lidt yngre så den under den kolde krig. De yngste udlevede den, da de blev hjemme for at passe på deres bedsteforældre, da corona-epidemien brød ud. Den styrke, vi rummer – den er større, end vi måske lige husker. Og jeg tror, at vi får brug for at vise den igen.

195

For tillid er den danske pondus. Den er det borgerlige format. Og for mig er den et udtryk for konservative værdier.

Vi står ikke tomhændede, når det rusker i verden. Vi har erfaringen. Vi har traditionerne. Vi har værdierne. Og så har vi hinanden. Og vi har også en gul motorsav.

Der er masser af bånd, der binder os. Og de binder os sammen. Vi har brug for båndene til hinanden. Vi har brug for kærlighedsbånd i familierne og
205 samhørighed med vores naboer. Vi har brug for vores nationale fællesskab, vores delte traditioner og at vi bliver rørt under nationalsangen. For vi har brug for et sted, hvor vi føler os hjemme.

Derfor er det nære ikke kun det, vi skal forsvare. Det nære er der, vi finder styrke. Det er det nære, vi forsvare os med.

210

Derfor behøver vi ikke nøjes med naiv optimisme. Når vi ser alvoren i øjnene og tager ansvar, skaber vi nemlig et reelt håb.

215 ***

Det personlige ansvar gør, at vi alle sammen har en plads i det konservative samfund. Jeg hylder gerne eneren. Mesterskabet og det sublime. Mig kan man godt imponere. Vi skal have noget at stræbe efter.

220

Det er bare ikke nødvendigt at vinde mesterskaber for at være en del af den konservative fortælling om Danmark. For der behøver man slet ikke rage op. Andre skal bare rage en.

Man kan nemlig være en af hverdagens mange helte ved at passe sit arbejde, værne om sine børn, bære varer op for overboen, være træner i fodboldklubben, sidde i menighedsrådet eller møde op til generalforsamlingen.

230 I den konservative bevidsthed er det almindelige liv ikke en parentes. For størst af alt er kærligheden. Og selvom vi ikke går og siger det, så gør vi det ud af kærlighed, når vi gør andres liv bedre.

235 Hverdagen er der, hvor børn er venner for livet. Der, hvor vi kæmper og fejler og tilgiver og siger tak og vedligeholder tilliden til hinanden - så vi ved, at det ikke er alt i den her urolige verden, der behøver gå dårligt.

Tænk, at vi er så heldige, at hverdagen er hver dag. Og det er først og fremmest dét liv, politik skal gøre muligt.

240

Hvis nogen synes, at det er undseeligt at være en kontorassistent i en kommune, chauffør i en varevogn eller lægge asfalt – så har de misforstået noget. For jer, der bidrager stabilt dag efter dag. I er netop de led, som udgør hele Danmarks ryggrad. Det er derfor, at der er varme i rørene. At lyskrydsene virker. At Danmark ikke vågner til skrald i gaden og til tomme hylder i supermarkederne.

245

De fleste helte i det her land ved ikke, at de er det. Men I er med til at skabe den tillid, vi elsker. Derfor er der god grund til at se op til jer, der har fingrene nede i bolledejen.

250

Men ak. Alt det, der er værd at bevare, bevarer ikke sig selv. Der er ikke noget håb uden forpligtelse.

Spørgsmålet er, hvordan vi sikrer at vores børn vokser op i et Danmark, der hænger sammen og tror på sig selv.

255

Nogle af dem, der sikrer os i konkret forstand, er Forsvarets

260

Efterretningstjeneste. Sidste år sagde den, at det øjeblik krigen i Ukraine fryser til. Eller stopper. Så tikker uret. For så er Rusland i stand til at føre storskalakrig på det europæiske kontinent inden for fem år.

265 På fem år når en konfirmand at blive gammel nok til at aftjene værnepligt.

Vi skal indstille os på, at vi ikke har fem år.

270 Denne uge sagde Polens premierminister, at han har efterretninger om russiske angreb med missiler og droner mod lande, der støtter Ukraine.

Det er ikke frygt, jeg efterlyser. Jeg efterlyser, at vi opruster.

275 Vi skal tage et ansvar, som så mange før os har gjort det. Også, når det kostede dem alt.

Jeg ser med en særlig taknemmelighed på de mennesker, der har været udsendt for vores land. Ved nogle fødselsdagsborde mangler der en.

280 Der er mange fra Forsvaret til stede i dag, og der er mange tidligere udsendte. Vi er alle sammen berørte af den indsats, I har gjort. Jeg vil gerne bede jer rejse jer, så vi kan sige tak.

285 Krigens virkelighed er grusom. Derfor skylder vi danske veteraner så meget.

Derfor stod vi side om side med dem, da den amerikanske præsident påstod, at de aldrig havde stået i frontlinjen. Dét har de.

290 Derfor stemmer vi for åbenhed om Afghanistan-undersøgelsen. Vores veteraner skal have tillid til, at vi står bag dem.

295 Derfor mener vi, at veteraner skal have langt lettere adgang til erstatninger. Alt for mange har måttet bevise det umulige. For hvordan beviser man præcist og konkret, at ens PTSD stammer fra den tid, hvor man var udsendt – når man sidder over for en, der ikke synes, at det bare er indlysende? Det skal der rettes op på. For det er sådan, vi er i Danmark. Det er det, der er det ordentlige.

300 Herhjemme har vi den luksus at tænke på barnevognen foran caféen. Og vi kan fra i dag glæde os over udsigten til en aftale mellem USA, Grønland og

Danmark. Jeg er stolt over, at vi holder sammen i Rigsfællesskabet.

305 I Ukraine må de tænke på at få børnene i beskyttelsesrum. På luftalarmer.

De kæmper en kamp mod det samme land, som vil os det ondt. Alligevel er der stadig for mange, der svigter støtten til Ukraine.

310 Et land, der selv vil være trygt, gør ellers klogt i at støtte Ukraine. Det er naivt at tro, at man bliver tryggere af, at Putin slår flere mennesker ihjel og får mere overskud til krig med flere lande.

315 Man kan spørge familierne i de østeuropæiske lande, som ser Putins kampformationer lige på den anden side af grænsen, om de føler sig trygge.

Jeg kan sige det kort: Det Konservative Folkepartis støtte til Ukraine er intakt.

320 Vi mærkede selv noget af den russiske aggression i denne uge, da et militærfartøj skød flares af sted mod en dansk helikopter. Det er hensynsløst, og det er provokerende. Men vi lader os ikke skræmme.

325 I Tyskland fandt de først en drone med sprængstoffer i deres lufthavn i Leipzig/Halle. Og så fandt de ud af, at russerne stod bag.

Det er ikke enkeltstående tilfælde. Det er en metode. Vi kommer til at se mere af det.

330 Jeg er glad for at se, hvordan NATO og EU-land efter EU-land har erklæret støtte til Tyskland. Til EU og til NATO kan jeg kun sige: Go win!

335 Vi vinder ikke, hvis vi ikke vinder økonomisk.

Konkurrencen fra resten af verden bliver hårdere. Dem, vi er oppe imod, ved, at deres tid er kommet. De har alt at vinde: Job, penge, en bedre fremtid for deres familier og land. Den sult skal vi forstå. Vi skal selv kunne mærke den.

340 Europa skal vågne nu. Vi har brug for at ruste vores økonomier til mere uro og

en global konkurrence, der er gearet med massiv statsstøtte og politiske straffe forklædt som told.

345 Det kræver et stærkere Indre Marked, bedre kapitalmarkeder og enklere og lavere kapitalbeskatning. Det her udløser ikke et særligt stort fakkeloptog gennem Københavns gader. Men økonomien er med til at afgøre vores fremtid. Vi må for alt i verden ikke reducere erhvervslivet til en brik i et fordelingspolitisk spil, som vi kan blive uvenner over.

350 Vi har mange fordele i Danmark. For vi er dem, man kan slå en handel af med over et håndtryk og uden en hær af advokater og kontrakter. Fordi man kan have tillid til os. Vi er dygtige. Men vi mangler at træffe nogle store beslutninger.

355 Når næste generation bliver voksen, så vil jeg ikke sidde i en situation, hvor de kan spørge os: "Kunne I virkelig ikke se, at Europa var ved at sakke bagud? Kunne I ikke se arbejdspladserne og mulighederne flytte væk fra os?".

360 Vi skal ikke vente på, at andre afgør vores fremtid. Vi skal tage initiativet tilbage.

365 Når mennesker arbejder, tager en risiko, skaber noget og tjener penge - også gode penge - så skal de have lov til at beholde en ordentlig del af dem. Vi politikere skal ikke rage dem til os, for så at uddele dem som kuponer eller fødevarechecks.

370 Vi skal bare lette skatten. Dét er økonomisk retfærdighed.

Og vi skal ikke lade mennesker, der ikke kan klare sig selv, i stikken. Det er social retfærdighed.

375 Det første holder Danmark i gang som økonomi. Det andet holder Danmark sammen som folk.

Jeg har sagt det før: Man kan godt være konservativ uden at have penge. Men man kan ikke være konservativ uden at være social.

385 Vi overleverer alle sammen noget til næste generation gennem vores opførsel. Vi har endda sproglige udtryk, der ikke er skabt til at hidse os op, men til at hidse os ned. Som Oluf Sand siger i The Julekalender: "Sku' vi nu æ li'."

390 Han behøver ikke sige mere. Vi kan nemlig forstå hinanden med meget få ord i Danmark, fordi vi deler kultur. Det er ikke noget, man kan vedtage ved lov. Det kan man kun lære af de mennesker, man har omkring sig.

Derfor har vi også en mere formel overlevering. I skolen. Hvor børnene lærer at indgå i et fællesskab.

395 Og hvor de lærer noget. Men som vi så i sidste uges PISA-resultater, er niveauet det laveste, siden vi begyndte at måle i år 2000. Eleverne har tabt omkring et års læring i helt centrale fag. Vi har brug for at skabe en bedre og klogere skole.

400 Her skal eleverne se, at lærere er autoriteter, man kan regne med. At de kan smide elever ud, så klassen kan blive rolig – og de urolige undervises et andet sted. At der et krav om, at eleverne møder op og er klar til undervisning. Og så skal de have mulighed for at gå i 10. klasse. For vi kan se, at der er nogle, der har brug for et år mere til at blive klar til det næste kapitel i deres liv. Det skal vi give dem.

405

410 Her i september kom det frem, at der bliver flere sager, hvor børn er mistænkt for vold. På ti år er vi gået fra 247 til 804 sager.

Det skyldes ikke, at der er mange flere børn, der begår vold. Men der er en gruppe børn på 10 til 14 år, som opfører sig meget værre. Det siger de i Odense og Aarhus. Og det siger vores borgmester i København Jakob Næsager. Vi ser forråelse. Vi ser en overrepræsentation af ikkevestlige indvandrere og 415 efterkommere i kriminaliteten. Og vi ser et svigt fra forældrene.

Så der skal vi sætte ind.

420 Det burde være sådan, at man holder forældre til så små børn ansvarlige.

Derfor foreslår vi, at hvis ens mindreårige børn bliver dømt for vold – så ryger man i karantæne, så man hverken kan få statsborgerskab eller permanent ophold i Danmark.

425

Til de forældre vil jeg gerne sige: I har noget, I skal tage jer af. Der er ikke plads til den opførsel i Danmark, og det ansvar skal I tage på jer. Hvis I ikke vil det, må I leve med, at Danmark siger stop.

430 Jeg vil stramme udlændingepolitikken helt generelt. Men jeg vil ikke generalisere.

Vi skal kunne se forskel på dem, der bidrager og tilpasser sig – og alle dem, vi skal stramme op over for. Der er nemlig forskel. Derfor har

435 udlændingepolitikken brug for præcision. Ellers ender det hele i vred retorik, som unødvendigt mange føler sig ramt af. Det handler ikke om tonen i debatten, men om man retter sin tone mod de rigtige.

Der sidder eksempelvis nogle gode ukrainere hjemme i stuerne, som har hørt
440 den offentlige debat det seneste år og tænker: ”Er jeg på vej til at blive udvist?”. Og det er bestemt ikke meningen.

Jeg tror faktisk, at en del danskere har brug for en politisk position, der hverken er naiv og centrumvenstre. Eller længst ude til højre. I ved, derude, hvor vi er
445 nogle, som tænker: ”Sku’ vi nu æ liii?”

Eller helt derude, hvor de få men værste heiler og – undskyld ordspillet –
Himmler ... op om vores Danmark. Kære alle sammen, hvis man heiler, så ved man ikke, hvad vores Danmark er.

450

Vi vil have en plads – os, der vil stramme op, men gerne vil have løsninger, der ikke kræver, at vi melder os ud af EU. Os, der vil have styr på alle problemerne – uden at skære alle udlændinge over en kam. Os, der stiller høje krav, og har høje ambitioner for dem, der kommer hertil og vil Danmark, og som får lov til at
455 blive.

Vi vil have en plads – er I enige?

Når noget værdifuldt kommer under pres, er det ikke nok at have en holdning til det. Og derfor søger vi indflydelse.

465 Det ville være flot at stå her og sige, at nu har vi haft ret i 110 år. Det har vi ikke. Men vi har lært noget værdifuldt. Og vi står på vores erfaring og på skuldrene af generationer. Vi puster os ikke op på sociale medier på bekostning af indflydelse i forhandlingslokalet. For dem, der står med rene hænder, har ofte ikke lavet noget som helst.

470

Vi har taget ansvar. Også når det var upopulært.

Lad mig nævne tre eksempler:

475 Da dagpengeperioden blev sat ned fra fire til to år, manglede der ikke voldsomme advarsler om sociale massegrave. Men det var retfærdigt. Og dansk økonomi havde brug for reformer.

480

Da vi advarede mod Putin, blev vi kaldt overvintrede koldkrigere – men vi holdt fast.

Og vi har igen og igen sagt nej til normalisering og legalisering af narkotika. Uanset påstandene om, at dét er den liberale lykke i andre lande. Kokain bliver altså ikke et helseprodukt af, at man lægger moms på det.

485

Jeg har tænkt mig at gøre det ansvarlige.

Det er muligt, at det koster mig et hak i tuden og meningsmålingerne. At det hele tager lidt længere tid. Den pris betaler jeg gerne.

490

De næste fire år er vigtige. Fire år er ikke lang tid i politik. Men det er næsten halvdelen af et barns skoletid. Og for et menneske på et plejehjem er det måske
495 resten af den tid, der er at leve i. Derfor skal vi samarbejde i dansk politik, også selvom vi har en anden regering end den, vi kunne ønske. Men hvis vi skal

kunne samarbejde, så er skal vi have noget på det rene:

500 Vi kunne have fået den regering, vi drømte om. Men regeringsforhandlingerne kom ikke i mål, fordi ultimative krav fra begge lejre spændte ben for, at vi kunne få en borgerlig regering. Det er ikke godt nok.

505 For den sag, vi kæmper, den er større end Lars Løkke Rasmussen. Den er større end Morten Messerschmidt. Den er større end mig. Vi er her for at være noget for andre.

For at gøre os gældende de kommende år og for at skabe noget varigt, der rækker ud over vores egen levetid.

510 Jeg sagde før, at man skal passe på, hvad man underminerer. Det gælder også samarbejdet i vores folkestyre.

515 Vi kan af ren og skær skuffelse lade det slide ned, til vi savner det. Eller også kan vi styrke samarbejdet.

Hvis vi arbejder sammen, så kan vi genoprette dansk natur, så flere familier kan nyde, at vi har rene danske søer. Vi kan sætte fart under klimasikringen, så færre hjem står under vand. Vi kan sikre, at der er rent drikkevand i vores køkkener.

520 Hvis vi samarbejder, så kan vi få en udlændingepolitik, der har høje forventninger og er konsekvent over for dem, der ikke vil os. Så kan vi rette op på SKAT's ejendomsvurderinger, så en boligejer ikke får en regning, ingen kan forklare. Og vi kan sikre, at en 67-årig fremover kan få en demensudredning i
525 tide.

530 Det kræver tillid. Den er nemlig også vigtig i politik. Derfor beder jeg om, at vi partiledere skaber den tillid og passer på den. At vi opfører os sådan, at andre vil samarbejde med os. I den bedste verden opfører vi os sådan, at børn og unge kan se op til os. For mig er det en vej til håb.

535 Vi er så heldige, at vi har arvet et Danmark fra mennesker, der arbejdede, tog ansvar for deres familie, lod sig bjergtage af den danske natur og skrev sange om

den og om vores liv sammen.

Mennesker, som satte sig rundt om et bord – også, når de var rygende uenige.

540

De blev aldrig lovet, at de ville lykkes. Men de gjorde det alligevel. De har skabt det hjem, vi nu skal passe på og give videre.

545

Og så er vi tilbage ved bordet. Tilbage ved den trygge fridag med familien, hvor telefonen lyser op med endnu en besked fra en urolig verden. Og så er der en, der lægger telefonen fra sig og spørger: ”Hvordan går det med at læse til eksamen?”.

550

Det blæser op omkring os. Men vi tror på Danmark. Vi tror på vores stærke rødder.

555

Vi er stærkest, når vi står skulder ved skulder. Vi er stærkest, når vi ved, hvem vi er som mennesker og som land. Vi er stærkest, når tilliden imellem os holder os sammen.

Også når verden omkring os falder fra hinanden.

560

Ude i haven leger børnene stadig. De ved ikke, hvad der stod i den push-besked, der fik telefonen til at lyse op. De ved ikke, hvad vi har talt om her i dag.

565

Og sådan skal det være. Det er ikke deres opgave at bære de byrder. Det er vores.

En dag bliver de selv voksne. Og så spørger de os, om vi kunne se, hvor vi var på vej hen. Der skal vi svare ja. Og vi skal kunne sige, at vi gjorde noget ved det.

570

Det bliver deres tur, før vi ved af det. Men nu. Nu er det vores tur.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Det Konservative Folkeparti, Politisk tale

580 **URI**
<https://www.dansketaler.dk/tale/mona-juuls-tale-ved-det-konservative-folkepartis-landsrad-2026>

585

590

595

600

605

610